

C-717/19 - 1

A Bíróság nyilvántartásába
bejegyezve a 1128679 szám alatt
Luxembourg, 2019-09-30 A hivatalvezető
nevében
Fax/E-mail: _____
Benyújtva: 2019-09-27 1128679
tanácsos

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
39.K.30.919/2019/12.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Vámosi-Nagy Ernst & Young Ügyvédi Iroda (1132 Budapest, Váci út 20., eljáró ügyvéd: dr. Vaszari Péter) által képviselt Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe (1195 Budapest, Lechner Ödön fasor 6.) felperesnek – a dr. Nagy Gabriella kamarai jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.) alperes ellen adóüggyel (hivatkozási szám: 2235459283) kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása iránt indított perében meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság – a peres eljárás egyidejű felfüggesztése mellett – az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1.) **Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 90. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal összeegyeztethetetlen az a nemzeti szabályozás, mint az alapügyben szóban forgó, amely szerint a nem kötelezően megkötendő szerződés alapján az állami egészségbiztosító részére a gyógyszerkészítményekért kapott árbevételéből befizetéseket teljesítő és így a gyógyszerkészítmény teljes ellenértékéhez hozzá nem jutó valamely gyógyszeripari vállalkozás nem jogosult az adóalap utólagos csökkentésére pusztán arra való tekintettel, hogy a befizetésekre nem az üzletpolitikájában előre meghatározott módon és elsődlegesen nem vásárlásösztönzési célból kerül sor.**

2.) **Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 273. cikkét, hogy azzal összeegyeztethetetlen az a nemzeti szabályozás, mint az alapügyben szóban forgó, amely szerint az adóalap utólagos csökkentésének feltétele a pénzvisszatérítésre jogosult nevére szóló, a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet teljesítését tanúsító számla, amennyiben az adóalap utólagos csökkentését lehetővé tevő ügylet egyébként megfelelően dokumentált, utólagosan ellenőrizhető, részben nyilvános és közhiteles adatokon alapul, és lehetővé teszi az adó pontos behajtását.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I. A tényállás:

A felperes mint gyógyszeripari vállalkozás 2018. november 13. napján az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: új Art.) 195. §-a alapján önellenőrzést nyújtott be alperes elsőfokú hatóságához a 2018. szeptember időszak tekintetében áfa adónemben. Az önellenőrzés alapján a felperes – a közte és a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (a továbbiakban: NEAK) mint állami egészségbiztosító között létrejött speciális polgári jogi megállapodások, az ún. támogatásvolumen-szerződések (a továbbiakban: szerződések) alapján teljesített befizetésekre hivatkozva – 354.687.000 forinttal csökkentette az adómegállapítási időszakban fizetendő áfa összegét.

A szerződéseket a felek a felperes által forgalmazott JARDIANCE, JENTADUETO, PRADAX, SPIRIVA, TRAJENTA, STRIVERDI RESPIMAT, SPIOLTO RESPIMAT, SYNJARDY és OFEV elnevezésű gyógyszerekhez kapcsolódóan kötötték a 2013. október 1. és 2017. december 31. közötti időszakra vonatkozóan. A szerződések alapján a felperes vállalta, hogy ezen gyógyszerek társadalombiztosítási támogatással történő forgalmazása után – ezen gyógyszerek értékesítéséből származó árbevétele egy részének felhasználásával – befizetéseket teljesít a NEAK részére. A befizetési kötelezettségek mértékét a támogatással forgalmazott csomagolási egységek (dobozonként) alapján a bruttó társadalombiztosítási támogatás arányában fejezték ki (dobozos elszámolás), valamint egyes szerződések esetében az egyes termékekre folyósított társadalombiztosítási támogatási összeg meghaladása esetén 100 %-ban határozták meg (éves határérték szerinti elszámolás). A befizetési kötelezettség elszámolására naptári hónaponként vagy éves szinten (egy összegben) került sor.

A NEAK a járóbeteg-ellátás keretében társadalombiztosítási támogatással rendelt gyógyszerek árához az ún. ártámogatási rendszerben nyújt támogatást. Az ártámogatás rendszerében a támogatott termék árának megfizetése egy többszereplős jogviszony keretében valósul meg, így az ár megfizetése megoszlik a beteg és a NEAK közt. A beteg az általa igénybe vett termékért a gyógyszertárnak ún. térítési díjat fizet, amely a termék ára és a társadalombiztosítási támogatás közti különbözetnek felel meg. A NEAK által támogatott gyógyszerek árát a gyógyszer forgalomba-hozatali engedélyének jogosultja (jelen ügyben felperes) határozza meg azzal, hogy annak elfogadásáról a társadalombiztosítási támogatásba való befogadási eljárás során a NEAK egy sokrétű – egészségpolitikai, szakmai és költséghatékonysági – vizsgálatot követően dönt, majd ehhez igazodóan támogatási összeget határoz meg.

A felperes a gyógyszereket közvetlenül a nagykereskedő részére, a nagykereskedő a gyógyszertár részére, míg a gyógyszertár – a társadalombiztosítási támogatással csökkentett áron – a betegek részére értékesíti. A NEAK a támogatás összegét utólag megtéríti a gyógyszertár számára. A gyógyszertár által kapott ellenérték, amely az áfa alapja, két részből áll: egyrészt, amit a beteg fizet (támogatással csökkentett ár, ún. térítési díj), másrészt, amit a NEAK fizet (támogatás). A gyógyszertár mind a beteg, mind a NEAK által fizetett összeg után köteles áfát fizetni.

A felperes részéről a szerződések megkötése nem jogszabályi kötelezettség, de a szerződések megkötésével biztosítható, hogy a felperes által forgalmazott gyógyszerek társadalombiztosítási támogatásban részesüljenek. A szerződések megkötésével felperes egyúttal lemond a gyógyszerekért a nagykereskedőtől kapott ellenérték (vagyis az árbevétele) egy részéről, a NEAK felé történő befizetéseket ugyanis felperes ezen összeg felhasználásával teljesíti.

A szerződések megkötése a NEAK számára is előnyös, hiszen a NEAK ily módon - lehetőségeihez képest - folyamatosan új és korszerű gyógyszeres terápiák társadalombiztosítási támogatással történő elérését teszi lehetővé arra rászoruló betegek számára, miközben a szerződéses készítményekre fordított kiadásait előre meghatározott kereteken belül tartva, a költségvetési előirányzat betarthatóságát is biztosítja.

A felperes és a NEAK közötti befizetésről számla nem készül, a szerződések és az azok alapján teljesített befizetések azonban utólag ellenőrizhető módon dokumentáltak:

- a befizetések alapja a NEAK mint állami egészségbiztosító részéről a felperes felé kibocsátott fizetési felhívás;
- rendelkezésre áll a befizetésről szóló banki átutalási bizonylat;

- a szerződések legfontosabb adatait a NEAK jogszabályi előírás alapján a honlapján nyilvánosan hozzáférhetővé teszi;
- a gyógyszerek társadalombiztosítási támogatás alapjául szolgáló árát, illetve a támogatási adatokat a NEAK által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza;
- a társadalombiztosítási támogatás összegét a gyógyszerár – a közte és a NEAK között létrejött ártámogatási szerződés alapján – elszámolja a NEAK-kal. A támogatás elszámolásának módját jogszabályok, az ártámogatási szerződés és az általános szerződési feltételek határozzák meg, azzal, hogy az elszámolás alapja a megfelelő tartalommal kitöltött érvényes vény, munkalap.
- az érintett gyógyszerek forgalma a NEAK által a honlapján közzétett nyilvános gyógyszerforgalmi adatok, valamint a felperes saját forgalmi adatai alapján is ellenőrizhető, nyomon követhető.

Mindezen tények ismeretében alperes elsőfokú hatósága a felperes önellenőrzését elutasította, vagyis az adóalap utólagos csökkentését nem tette lehetővé; a felperes fellebbezése folytán eljáró alperes pedig az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Alperes álláspontja szerint az Áfa tv. 77. §-a tartalmazza az adóalap csökkentésének a HÉA irányelv 90. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamennyi esetét, így az uniós jogba ütközés nem állapítható meg, hiszen az irányelv rendelkezéseinek nemzeti jogrendszerbe való átültetése során nem követelmény, hogy az irányelv és a nemzeti jog rendelkezései szó szerint megegyezzenek. Az irányelv csak a szabályozási célokat határozza meg, a nemzeti jogalkotóra bízva annak eldöntését, hogy e célokat miként kívánja elérni. Utalt arra, hogy az Európai Unió Bírósága (EUB) C-462/16. sz. ügyben hozott, 2017. december 20-ai ítélete (Boehringer Ingelheim Pharma ügy) más tényálláson alapult, jelen ügyben ezért nem alkalmazható. Megítélése szerint a NEAK felé történő befizetések tartalmukat tekintve nem felelnek meg az Áfa tv. 77. § (4) bekezdésében foglalt feltételeknek (üzletpolitikában meghatározott feltételek, vásárlásösztönzési cél). Az Áfa tv. 78. § (3)-(4) bekezdésében írt követelmények pedig az adó pontos behajtását és az adócsalás megakadályozását szolgálják.

II.1. A magyar jog

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (új Art.)

195. § Az adóhatóság az önellenőrzés előterjesztésétől számított tizenöt napon belül - ellenőrzés lefolytatása nélkül - határozattal bírálja el az adózó önellenőrzését, ha az önellenőrzést az adózó kizárólag arra hivatkozással terjeszti elő, hogy az adókötelezettséget megállapító jogszabály alaptörvény-ellenes vagy az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusába ütközik, vagy önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik, feltéve hogy az Alkotmánybíróság, a Kúria, illetve az Európai Unió Bírósága e kérdésben hozott döntésének kihirdetésére az önellenőrzés előterjesztésekor még nem került sor, vagy az önellenőrzés a kihirdetett döntésben foglaltaknak nem felel meg.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa.tv.)

65. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja - ha e törvény másként nem rendelkezik - a pénzben kifejezett ellenérték, amelyet a jogosult kap vagy kapnia kell akár a termék beszerzőjétől, szolgáltatás igénybevevőjétől, akár harmadik féltől, ideértve a támogatások bármely olyan formáját is, amely a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül befolyásolja.

77. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, termék Közösségen belüli beszerzése esetén az adó alapja utólag csökken a szerződés módosulása, valamint megszűnése - ideértve a szerződés érvénytelenségének és létre nem jöttének eseteit is - miatt egészben vagy részben visszatérített, visszatérítendő előleg vagy ellenérték összegével.

...

(4) Ha a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítését követően az adóalany az üzletpolitikájában részletesen rögzített feltételek szerint vásárlásösztönzési célból pénzt térít vissza olyan adóalany vagy nem adóalany részére, aki (amely) azt a terméket, szolgáltatást, amelynek beszerzése, igénybevétele pénzvisszatérítésre jogosít, nem közvetlenül tőle szerezte be, vette igénybe, a pénzt visszatérítő adóalany utólag csökkentheti azon termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása adóalapját, amelyre vonatkozóan a pénzt visszatéríti (adóalap csökkentésre jogosító ügylet) feltéve, hogy

a) az a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, amelyet közvetlenül a pénzvisszatérítésre jogosult részére teljesítettek (pénzvisszatérítésre jogosító ügylet), belföldön teljesített adóköteles ügylet, és
b) a visszatérítendő összeg kisebb, mint a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet mennyiségi adatának és az adott vásárlásösztönzési program keretében, bármely adóalap csökkentésre jogosító ügylet vonatkozásában az értékesített termék, nyújtott szolgáltatás legalacsonyabb, adóval növelt egységárának szorzataként adódó összeg.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a visszatérített összeget úgy kell tekinteni, mint amely az adó összegét is tartalmazza.

78. § (3) A 77. § (4) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a pénzt visszatérítő adóalany az alábbiakkal rendelkezzen:

a) a pénzvisszatérítésre jogosult nevére szóló, a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet teljesítését tanúsító számla másolati példánya, amely egyértelműen igazolja, hogy az adott ügylet belföldön teljesített adóköteles ügylet és

b) a pénz átutalásáról vagy a készpénz kifizetéséről szóló bizonylat, amely egyértelműen igazolja, hogy a pénzt visszatérítő adóalany a pénzvisszatérítés jogosultja részére az üzletpolitikájában rögzített összeget megtérítette.

(4) A (3) bekezdés b) pontja szerinti bizonylatnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a pénzvisszatérítésre jogosult neve, lakcíme és - adóalany esetén - adószáma,

b) a pénzvisszatérítésre jogosult nyilatkozata alapján az adólevonási jogára vonatkozó tájékoztatás az adott ügylet vonatkozásában.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.)

30/A. § Az egészségbiztosító szerződést köthet a gyógyszer Gyftv. 36. § (1) bekezdése szerinti forgalomba hozatali engedélyének jogosultjával, a gyógyászati segédeszközt forgalomba hozóval, illetve a gyógyászati ellátást nyújtóval az árhoz nyújtott támogatással forgalmazható termék és ellátás áráról, mennyiségéről, minőségi követelményéről, illetve a felek által lényegesnek ítélt egyéb kérdéseiről.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi CXVIII. törvény (Gyftv.)

17. § (4) Tilos a gyógyszertárból kizárólag orvosi vényre kiadható vagy társadalombiztosítási támogatásba befogadott gyógyszerek, tápszerek, továbbá a társadalombiztosítási támogatással

rendelhető gyógyászati segédeszközök reklámozása.

26. § (2) A egészségbiztosítási szerv a költségvetési keretek betarthatósága érdekében, a már támogatott, illetve az újonnan befogadott gyógyszerekre, azok egyes támogatási kategóriáira, indikációira, valamint a méltányosságból támogatott gyógyszerekre az (5) bekezdés szerinti támogatásvolumen-szerződést köthet.

(5) A támogatásvolumen-szerződésekben rögzített befizetési kötelezettség

- a) egy ártámogatással értékesített mennyiségi egység után folyósított ártámogatás arányában,
- b) a szerződéses időszakban folyósított egy vagy több termékre kifizetett teljes ártámogatás és a szerződésben megállapított határérték különbözete alapján,
- c) a kezeléstől várt és szerződésben vállalt terápiaeredményességi mutató nem teljesülése esetén az eredményesség elmaradásának hatására előálló becsült költség alapján,
- d) a kezeléshez kapcsolódóan biztosított, beteg-együttműködést fokozó tevékenység szerződésben rögzített kritériumainak elmaradása esetén,
- e) a szerződésben rögzített, a költséghatékonyság szempontjából meghatározó adagolástól, alkalmazott dózistól való eltérés alapján, az adott gyógyszer alkalmazási előírásának megfelelően kerülhet megállapításra.

(6) Egy készítmény vonatkozásában az (5) bekezdésben meghatározottak egyidejűleg is alkalmazhatók.

28. § (1) Az egészségbiztosítási szerv a társadalombiztosítási támogatásba befogadott gyógyszerek támogatására az alábbi támogatási módszereket alkalmazhatja:

- c) támogatásvolumen-szerződés;

A törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról 32/2004. (IV. 26.) ESzCsM rendelet

11. § (1) A Gyftv. 26. §-ában foglalt támogatásvolumen szerződések esetén a támogatásvolumen nagysága a betegség prevalenciájából, illetve incidenciájából következő kezelésre alkalmas betegszám egészségügyi szakmai kollégium által javasolt nagyságát figyelembe véve kerül meghatározásra.

II.2. Az uniós jog

A Tanács közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK Irányelve (HÉA irányelv)

73. cikk

A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.

90. cikk

(1) Elállás, a teljesítés megghiúsulása, teljes vagy részleges nemfizetés, illetve az értékesítés bekövetkezte utáni árendedmény esetén az adóalapot a tagállamok által meghatározott feltételek szerint megfelelő mértékben csökkenteni kell.

(2) A tagállamok a teljes vagy részleges nemfizetés esetén eltérhetnek az (1) bekezdéstől.

273. cikk

A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék a HÉA pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve, hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

Az első albekezdésben említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási kötelezettségek előírására felhasználni.

III. Az előzetes döntéshozatali eljárásra utalás indokai

Az 1. kérdés tekintetében

Az EUB a C-462/16. sz. ügyben hozott, 2017. december 20-ai ítéletében (Boehringer Ingelheim Pharma ügy) megállapította, hogy a HÉA irányelv 90. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely gyógyszeripari vállalkozás által valamely magán-egészségbiztosítási vállalkozás részére nemzeti jogszabály alapján nyújtott árkedvezmény az említett cikk értelmében az adóalapnak a gyógyszeripari vállalkozás javára történő csökkentését vonja maga után, amennyiben a gyógyszerkészítményeket nagykereskedőkön keresztül értékesítik a gyógyszertárak részére, amelyek ezen értékesítéseket olyan magán-egészségbiztosítással rendelkező személyek részére teljesítik, amely visszatéríti e gyógyszerkészítmények vételárát a biztosítottjai részére.

A magyar támogatási rendszer hasonló a német magán-egészségbiztosítási támogatási rendszerhez azzal a különbséggel, hogy Magyarországon a NEAK-nak mint állami egészségbiztosítónak történő befizetések nem kötelező jogszabályi előíráson, hanem a felek által önkéntesen megkötött polgári jogi szerződésen alapulnak. A felperes nem köteles ilyen szerződés megkötésére a NEAK-al, a szerződés következménye viszont ugyanaz mint a C-462/16. sz. ügyben. Nevezetesen, hogy felperes csak azon összeg felett rendelkezhetett, amely a gyógyszerek gyógyszertárak részére kínált értékesítési árának az árkedvezménnyel csökkentett összegének felel meg (2017. december 20-ai Boehringer Ingelheim Pharma ítélet, 35. pont). Nem foglalkozott ugyanakkor az EUB azzal a kérdéssel, hogy amennyiben az árkedvezmény nyújtására nem kötelező nemzeti jogszabály alapján, hanem mint jelen esetben önkéntes alapon került sor, abban az esetben is sor kerülhet-e az adóalap utólagos csökkentésére.

Alperes álláspontja szerint a NEAK részére kifizetett összegek nem tekinthetők vásárlásösztönzési célból nyújtott utólagos pénzvisszatérítésnek. A Gyftv. 17. § (4) bekezdése szerint ugyanis tilos a társadalombiztosítási támogatásba befogadott gyógyszerek reklámozása, így a szerződésekkel érintett vényköteles gyógyszerek esetében a vásárlás ösztönzése kizárt. Ezen túlmenően nem teljesül az „adózó üzletpolitikájában részletesen rögzített feltételek szerint” feltétel sem, hiszen a szerződés szerinti befizetések összegét a felperes nem maga, hanem a 32/2004. (IV. 26.) EszCsM rendelet 11. § (1) bekezdése alapján egy egészségügyi szakmai kollégium állapítja meg.

A HÉA irányelv 90. cikk (1) bekezdése értelmében az adóalapot a tagállamok által meghatározott feltételek szerint kell megfelelő mértékben csökkenteni. A tagállam látszólag jogosult az adóalap utólagos csökkentésének feltételeit meghatározni, a Boehringer Ingelheim Pharma ügyben azonban az EUB nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az adóalap utólagos csökkentésének feltételei esetében milyen mértékű korlátozás áll arányban a szabályozási céllal. A kérdésfeltevés indokolt, mert az ügy eldöntéséhez állásfoglalás szükséges arról, hogy a magyar szabályozás nem sérti-e az adósemlegesség elvét, nem jelent-e a szabályozás által elérni kívánt célhoz képest aránytalan korlátozást. A magyar szabályozás következtében ugyanis valamennyi, az alapügyben hasonló szerződést kötő gyógyszeripari vállalkozás eszik az adóalap utólagos csökkentésének lehetőségétől.

A bíróság úgy véli, hogy jelen ügyben a NEAK-ot a felperes által teljesített termékértékesítés végső fogyasztójának kell tekinteni, így módon az adóhatóság által beszedett összeg nem lehet magasabb, mint amelyet a végső fogyasztó megfizetett (1996. október 24-i Elida Gibbs ítélet, C-317/94, 24. pont). Következésképpen, mivel a felperes által a NEAK részére nyújtott árkedvezmény miatt az adóalany nem kapja meg az ellenérték egy részét, ténylegesen árcsökkentésre kerül sor abban az időpontban, amikor a gazdasági ügylet a HÉA irányelv 90. cikke (1) bekezdésének megfelelően végbemegy. E körülmények között a felperes nem rendelkezhetett szabadon a termékeinek a gyógyszerárak vagy nagykereskedők részére történő értékesítése után kapott ár teljes összegével (2017. december 20-ai Boehringer Ingelheim Pharma ítélet, 41-43. pont).

A 2. kérdés tekintetében

A magyar szabályozás az adóalap utólagos csökkentésének feltételeként a pénzvisszatérítésre jogosult nevére szóló, a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet teljesítését tanúsító számla másolatának, valamint a pénz átutalásáról vagy a készpénz kifizetéséről szóló bizonylatnak a meglétét követeli meg.

A szóban forgó ügyben a felperes és a NEAK vonatkozásában számla kiállítására nem került sor, csak a befizetés átutalását igazoló banki bizonylat és a NEAK által a felperesnek megküldött fizetési felhívás áll rendelkezésre. A NEAK a fizetési felhívásban szereplő összeget a szerződésben meghatározott módszer szerint az adott időszaki gyógyszer- és vényforgalmi adatok alapján számítja ki. Az ügylet ezért számla hiányában is megfelelően dokumentált, hiszen a szerződések adatai, a gyógyszerforgalmi adatok nyilvánosan hozzáférhetők, a támogatások elszámolása pedig közhiteles hatósági nyilvántartásokon alapul. Fontos kiemelni továbbá, hogy a NEAK egy állami egészségbiztosító, így minden kétséget kizáróan feltételezhető, hogy az általa a fizetési felhívásban közölt adatok a valóságnak megfelelőek.

A HÉA irányelv 273. cikke a HÉA pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében teszi lehetővé a tagállamoknak további kötelezettségek előírását. A bíróság megítélése szerint a korlátozásoknak az elérni kívánt céllal arányban állónak kell lenniük. A szóban forgó ügyben az adócsalás lehetősége fel sem merült, ilyenre alperes sem hivatkozott, a HÉA pontos behajtása pedig az előző bekezdésben említett adatok alapján és az állami szereplő részvétele folytán – számla hiányában is – garantálható.

Az EUB a Boehringer Ingelheim Pharma ügyben nem vizsgálta, hogy az adóalap utólagos csökkentésére milyen alaki feltételek, milyen dokumentumok megléte esetén kerülhet sor, ezért a kérdésfeltevés indokolt.

IV. Egyéb eljárási kérdések

Mindezekre figyelemmel a bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 34. § a) pontja folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 130. §-a alapján előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, egyúttal a peres eljárást a Pp. 126. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 16.

dr. Koós Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

